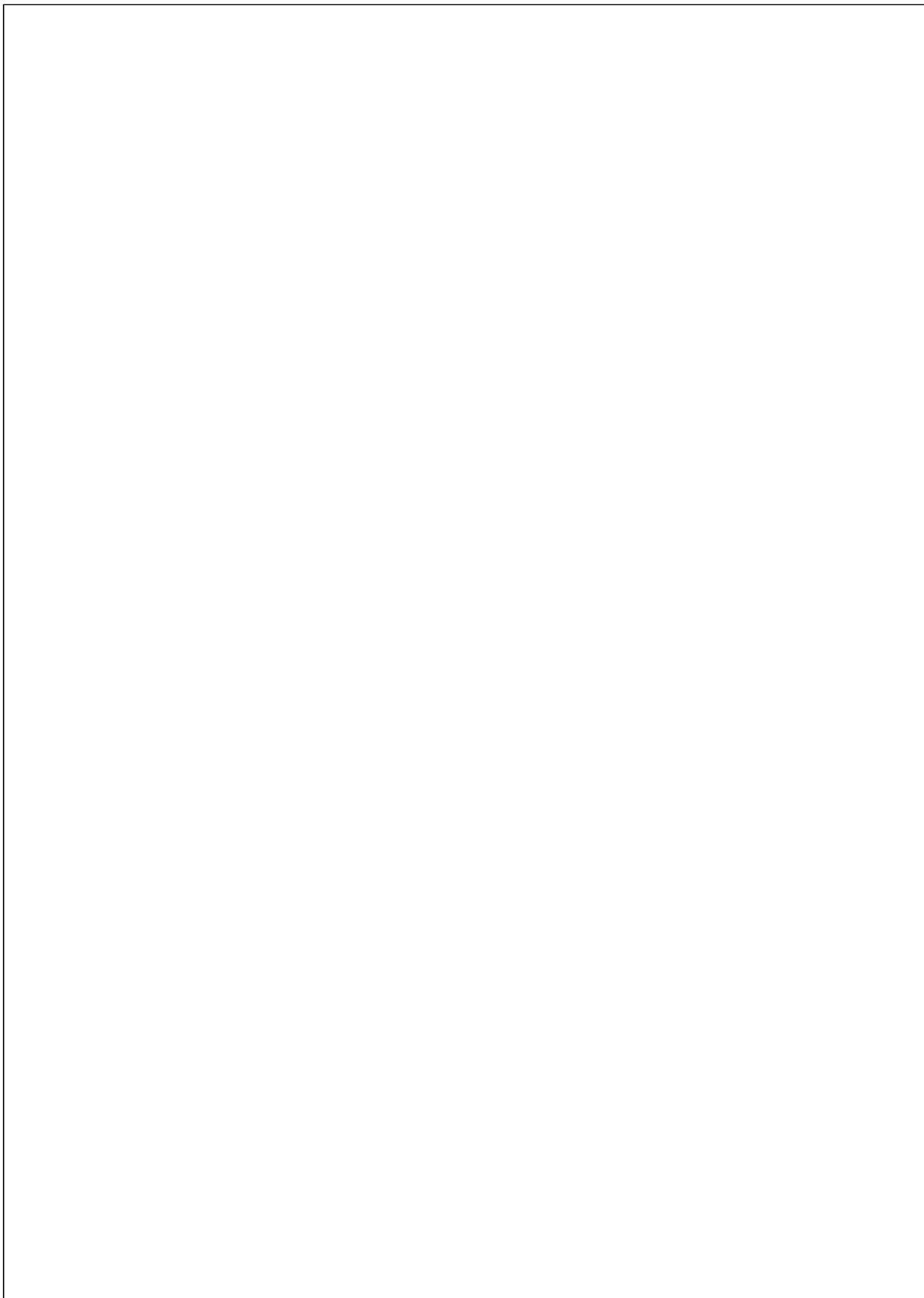

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/archiwum/193902,Anna-Marcinkiewicz-Kaczmarczyk-Ochotnicza-Legia-Kobiet-w-walce-o-niepodleglosc-1.html>
01.03.2026, 11:58

Anna Marcinkiewicz-Kaczmarczyk: Ochotnicza Legia Kobiet w walce o niepodległość (1918-1922)

Powstanie i działalność Ochotniczej Legii Kobiet w latach 1918-1922 było zrealizowaniem idei włączenia kobiet do walk zbrojnych, które głoszone już w okresie powstań narodowowyzwoleńczych. Doświadczenia tej jednostki ukazały potrzebę przygotowania kobiet do obrony kraju w ramach regularnych sił zbrojnych – również w okresie pokoju.

15.11.2023

Inicjatywa powołania Ochotniczej Legii Kobiet narodziła się we Lwowie w trakcie trwania wojny polsko-ukraińskiej. Po ataku wojsk ukraińskich na Lwów w listopadzie 1918 r. zarządzono tam powszechną mobilizację, zachęcając również ludność cywilną do udziału w obronie miasta.

Do działań obronnych czynnie włączyły się kobiety, organizując pomoc materialną i opiekę medyczną dla żołnierzy polskich. Wkrótce, w wyniku braku wystarczającej liczby żołnierzy w Armii Polskiej, Naczelna Komenda Obrony Lwowa zdecydowała się wykorzystać je także w służbie kurierskiej i wywiadowczej.

Pogarszająca się sytuacja militarna Polaków sprawiła, że kobiety włączono do służb pomocniczych. Idea utworzenia żeńskiego oddziału kuriersko-wywiadowczego, załączka przyszłej formacji, narodziła się w środowisku kobiet należących do Komitetu Obywatelskiego Polek. Jednostka powstała w listopadzie 1918 r. i na początku zajmowała się organizowaniem pomocy materialnej dla żołnierzy polskich oraz tworzeniem oddziałów sanitariuszek. Aleksandra Zagórska, działaczka Komitetu i doświadczona członkini Organizacji Bojowej PPS, zainicjowała utworzenie pierwszego żeńskiego oddziału kuriersko-wywiadowczego. Formacja ta podlegała Polskiej Komendzie Uzupełnień, dowodzonej przez kpt. Wita Sulimirskiego. Zagórska była organizatorką i komendantką oddziału, który początkowo liczył siedemnaście osób. Należały do niego m.in.: Felicja Sulimirska, Stanisława Paleolog, Helena Paleolog, Prochnikówna, Wanda Lechowin, Emilia Nowicka, Maria Starzecka, Maria Głuczyńska, Olga Gorzycka, Helena Kuczyńska, Zofia Hołubianka, Wanda Dworska, Hanna Dzierżyńska, Janina Lange. Kurierki często odkomenderowywano do służby przy innych jednostkach wojskowych we Lwowie. 22 listopada 1918 r. miasto znalazło się w rękach polskich, a pełna poświęcenia służba kurierek podczas walk przekonała Zagórską o przydatności żeńskich oddziałów pomocniczych oraz zachęciła ją do organizowania nowych tego typu jednostek.

Milicja Obywatelska Kobiet

Wyzwolenie Lwowa nie zakończyło wojny polsko-ukraińskiej, miasto nadal było zagrożone atakiem nieprzyjaciela, a w Wojsku Polskim wciąż brakowało żołnierzy. W tej sytuacji Zagórska zaproponowała Komendzie Naczelnej, aby z dotychczasowych kurierek utworzyć jednostkę przeznaczoną do pełnienia służby wojskowo-pomocniczej. Tak też się stało i na początku grudnia 1918 r. utworzono Milicję Obywatelską Kobiet.

Została ona włączona jako pododdział do Miejskiej Straży Obywatelskiej i podporządkowano ją Oddziałowi I Organizacyjnemu Naczelnego Dowództwa WP na Galicję Wschodnią. Funkcję

komendanta MSO powierzono kpt. Sulimirskiemu; wydawał on rozkazy oraz przydzielał zadania milicjantkom, których bezpośrednią przełożoną została Zagórska. Jednostka cieszyła się sporym powodzeniem, 14 grudnia 1918 r. pododdział milicjantek liczył 64 ochotniczki, a 19 grudnia było ich już 132.

Dowództwo WP na Galicję Wschodnią doceniło przydatność służby milicjantek i jeszcze w grudniu zaproponowało Zagórskiej rozbudowanie i rozszerzenie liczebne jej pododdziałów. Władze wojskowe zgodziły się na przeformowanie grupy bojowej milicji w jednostkę ochotniczą – funkcjonowała na takich samych zasadach jak regularne formacje wojskowe.

Pozostałe pododdziały milicjantek miały działać na dotychczasowych zasadach. Konferencja w tej sprawie odbyła się w grudniu 1918 r. Uczestniczył w niej dowódca miasta i placu we Lwowie płk Marian Jasiński i kpt. Wit Sulimirski. Jej wynikiem była decyzja o utworzeniu Ochotniczej Legii Kobiet.

► [Czytaj więcej na portalu przystanekhistoria.pl](http://przystanekhistoria.pl)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Artykuł